

Forslag

til

Lov om statsgarantier og statsforskrivninger vedrørende betalingsaftaler med udlandet.

Fremsat den 7. oktober 1959 af *finansministeren*.

§ 1. Finansministeren bemyndiges til på statskassens vegne at yde garanti over for Danmarks Nationalbank, for så vidt angår de betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, hvorom aftale med udlandet er eller måtte blive truffet inden udgangen af året 1962.

§ 2. Finansministeren bemyndiges til efter

forhandling med finansudvalget at udstede sådanne rentebærende statsforskrivninger, som måtte være påkrævede ifølge bestemmelser i betalingsoverenskomster og lignende aftaler truffet med udlandet.

§ 3. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1960.

Bemærkninger til lovforslaget.

Med udgangen af året 1959 udløber den finansministeren i lov nr. 335 af 19. december 1956 givne bemyndigelse til på statskassens vegne at yde garanti over for Danmarks Nationalbank, for så vidt angår betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, samt til efter forhandling med finansudvalget at udstede rentebærende forskrivninger i henhold til bestemmelser i betalingsaftaler og lignende aftaler med udlandet.

Ved lov nr. 335 af 19. december 1956 videreførtes for tre års perioden 1957-59 en fra 30. marts 1946 gældende, flere gange forlænget lovgivning. De til grund for denne lovgivning liggende forhold er stadig bestående i et betydeligt omfang. Det foreslås derfor, at den hidtidige ordning forlænges ved en lov, som er ligegyldende med den nugældende lov, bortset fra de i §§ 1 og 3 nævnte tidspunkter.

Betalingsaftaler træffes af regeringen eller på dennes foranledning, og gæld og tilgodehavende på de konti, der i henhold til aftalerne føres i nationalbanken, bestemmes i første række af de handelsaftaler m. v., som regeringen slutter, og af den af

staten i øvrigt førte handelspolitik. Staten bærer således ansvaret for stillingen på disse konti. Det samme gælder konti oprettet i henhold til andre betalingsarrangementer, staten træffer eller foranlediger truffet. En statsgaranti over for nationalbanken må derfor fortsat anses for nødvendig.

I lovforslagets § 1 søges bemyndigelse for finansministeren til at yde garanti over for nationalbanken for ethvert tab i forbindelse med betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer med udlandet, såvel for tab på tilgodehavender som for tab i forbindelse med gældsforpligtelser. Garantien vil normalt alene angå den mellem Danmarks Nationalbank og det pågældende udenlandske betalingsinstitut bestående saldo, men må i visse tilfælde omfatte beløb, der først senere kommer til afregning på saldoen (terminsforretninger), eller beløb, der indestår i private danske eller udenlandske banker.

I lovforslagets § 2 søges som efter den tidligere lovgivning bemyndigelse for finansministeren til efter forhandling med finansudvalget at udstede